

Qui fa un cove, fa un paner

Hem dit i repetit dotzenes de vegades, que malgrat totes les doctrines liberals que es prediquen i malgrat tota la falsa propàganda democràtica que diàriament s'ens fa, mai com ara, el poble no havia sentit els estralls i les conseqüències de la marfuga i de l'apassionament polític i partidista.

A res més que a aquestes dugues coses es poden atribuir les fantàstiques campanyes portades a terme contra l'escola de noies de Vilanova, contra el metge i els llums públics d'aquell poble; contra la portada d'aigües potables aquí a La Roca i contra tantes altres reformes, que tots indistintament en sentim llur necessitat i que, mercès a la passió i al partidisme, no manca mai qui sacrificant àdhuc els seus propis interessos, les combat amb tot l'empit.

Però tal volta un dels fets que més palesament demostren fins a l'extrem màxim del cinisme, on poden portar l'apassionament i el partidisme de què parlem, és el fet ocorregut fa pocs dies referent a la tan bescantada carretera de Santa Agnès de Malenyans.

Persones que un dia clamaren per la carretera i oferiren quantitats que avalaven amb la seva signatura per la seva ràpida construcció, ara, ofuscats i enterbolits per la febre de l'odi i del rancor contra el partit actualment administrant, no solament neguen la quantitat oferta i la necessitat d'aital millora, sinó que àdhuc neguen reconèixer la pròpia signatura que un dia satisfactoriament estamparen.

Que un individu, per les seves manies, per les seves conveniències o pels seus capricis, negui des d'un principi la necessitat de qualsevol reforma, és cosa senzillament passable; però es necessita ésser un imbècil pocasolta, per, no sols negar la necessitat d'una via de comunicació a un poble isolat, sinó àdhuc la pròpia lletra, per mitjà de la qual en estat serè i joiosament la demanaven,

El millor que podrien fer aquests subjectes, és, una volta acabada la carretera, conservar-li l'odi que actualment li tenen i abstenir-se en absolut de passar-hi, perquè estic segur que aquesta clamarà venjança, i si fos un ésser animat, crec que obriria de bat a bat les seves entranyes, en ésser trepitjada vergonyosament per aquests inicis, per a engolir i enterrar uns homes que, més que homes, són éssers indignes de viure entre la societat civilitzada.

No crec, però, que arribi el seu rancor a aquest extrem; abans al contrari, crec més probable, com he vist amb altres casos, que no sols seran els primers de passar-hi, sinó que àdhuc si els dona l'acudit, són capassos de cometre contra d'ella qualsevol acte de sabotatge, perquè en aquest món, qui fa un un cove fa un paner.

WESS BUSKU

Diu el Redactor Poeta...

*Com si fos un Salomó,
m'encarrega un amic meu
que digui quelcom de bo
sobre els fets de Cardedeu.*

*I encar que, tan ràpid, és
de molt mal versificar,
de bon grat m'he compromès
aquests versos redactar.*

*Segons diu, l'Ajuntament,
va voler, modern estyl,
celebrar solemnement
aquest 14 d'Abril.*

*Per tal motiu, va acordar
una placa construir,
per poguer-la col·locar
i aquell dia descobrir.*

*Que en lloc de Fermin Galan
la Plaça Major titules
i es digui, d'aquí endavant
"dels Màrtirs del setanta-tres."*

*El divendres cap al tard,
quan tot estava enllestit,
ho deixaren ben tàpat
pel dissabte descobrir.*

*Diu que el Batlle, temerós
del que podia passar,
va posar-hi dos senyors,
a la nit, per vigilar.*

*Esbrinar no s'ha pogut
de la forma com va anar,
pro el cert és que algun barrut
la gran placa empastifà.*

*L'endemà, podeu contar...
Valga'm Déu, quin mullader!
S'havia de destapar
i estava feta un femer.*

*Tot el poble comentava
aquell fet molt indignat;
diu que Cardedeu semblava
un eixam avalotat.*

*Però el més bonic del cas,
que en llegir-ho tots riureu,*

*és que no s'empassen pas
aquest plat, a Cardedeu.*

*Puix diuen que s'ha parlat,
i és llegenda que s'aferra,
que podrien haver estat
els mateixos de l'Esquerra.*

*I podria molt bé ésser,
encara que jo no opino,
que vulgués, el que ho va fer,
dar la culpa als del Casino.*

*Jo, com sempre, tranquil·let,
ara pregunto i escric:
no podrien buscar a aquest
el mateix que a aquell del D. I. C.?*

*Si els surt bé, Mare-de-Déu!,
ja sereu els de la "dreta"
"Els màrtirs de Cardedeu"...
Vostre amic*

EN PAU POETA

AJUNTAMENT

Sessió del 17 d'abril

El dia 17 tingué lloc sessió ordinària de primera convocatòria, sota la presidència de l'Alcalde Sadurn Pujadas i Fortuny; assistint-hi els consellers senyors Monteys, Arenas, Amat, Planas, Galbany i Torrents.

El senyor President manifesta que ha d'anar al Departament d'Obres Públiques de la Generalitat amb els Consellers senyors Asmarats i Vilà, el Secretari de l'Ajuntament senyor Roviera, conjuntament amb els senyors Rivière, Codina i el senyor Alcalde de Cardedeu, per tal d'interessar-se en la construcció del segon tròs de la carretera de La Roca a Cardedeu.

Seguidament fou llegida l'acta de la sessió anterior pel l'auxiliar habilitat, Francesc Segarra, i fou aprovada per unanimitat.

Es donà compte de la correspondència rebuda i de les disposicions inserides en els Butlletins Oficials, donant-se la corporació per assabentada.

Fou llegida una instància d'uns veïns de Vilanova, i s'acordà interessar-se sobre la mateixa

En passar-se a prec i preguntes, el conseller senyor Agustí demana que es llegeixi l'inserit que fa referència a la carretera de Santa Agnès, que anuncia la subhasta i es procedeix a la seva lectura.

El senyor Galbany fa un prec dient que quan s'hagi de traslladar o instal·lar-se algun llum públic, sigui la Comissió corresponent la que marqui el lloc del seu emplaçament.

El senyor Alcalde aixeca la sessió, però no haver-hi altres assumptes a tractar.